

Arrest

nr. 74 784 van 8 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 10 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 april 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard en van het bevel van 19 mei 2011 om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.KALIN, die *loco* advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 12 oktober 2010 wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 8 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 11 mei 2011. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 26.10.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

S., M.

geboren op 05.06.1946 te Talin

bij DVZ ook gekend als:

S., M. (RR ...)

geboren op 05.06.1946 te Talin

nationaliteit: Armenië

adres: (...)

in toepassing van artikel 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 12.10.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Wet van 15 december 1980.

De arts-adviseur stelt in haar verslag dat uit de voorgelegde medische attesten blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek waarvoor hij medicamenteus behandeld wordt. De laatst gekende resultaten van deze behandeling (april 2010) zijn gunstig. Een levenslange behandeling en opvolging zijn noodzakelijk (zie gesloten omslag in bijlage).

Betrokkene kan reizen.

Hoewel de advocaat van betrokkene in het verzoekschrift dd. 26.10.2009 aanhaalt dat de echtgenote, de zoon en de schoondochter van betrokkene verklaren dat deze niet voor zichzelf kan zorgen en verzorging nodig heeft van zijn familie, blijkt uit het advies van de arts-adviseur geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië.

Uit het verslag van de arts-attaché en de gegevens opgenomen in het administratief dossier van betrokkene blijkt dat de nodige medicatie, behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië (zie gesloten omslag in bijlage en administratief dossier DVZ).

De arts-adviseur komt dan ook tot de conclusie dat de aandoening van betrokkene, hoewel hij lijdt aan een aandoening die kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien de nodige medicatie, behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië:

Armenië kent een beperkt systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst van gratis zorgen. Aangezien de aandoening van betrokkene in deze lijst van gratis zorgen is opgenomen, is zowel alle medicatie als de nodige behandeling/opvolging door een arts m.b.t. deze aandoening volledig kosteloos eveneens dient vermeld te worden dat betrokkene, als oudere, tot een categorie behoort die geneesmiddelen kan verkrijgen aan verminderde prijs (1).

De financiële toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen is bijgevolg voldoende gegarandeerd.

Betrokkene was voorafgaand aan zijn verblijf in België (cfr. zijn eigen verklaringen tegenover de asieldiensten op 16.03.2000) woonachtig in de Armeense stad Talin(2). Hij kan voor de nodige medicatie en opvolging terecht in de lokale apotheken, medische centra en/of poliklinieken of in de (al dan niet gespecialiseerde) ziekenhuizen van zijn woonplaats Talin of van de Armeense hoofdstad Erevan, gelegen op 59km van Talin(3).

De geografische toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen is bijgevolg voldoende gegarandeerd.

Verder dient vermeld te worden dat betrokkene beroep kan doen op het REAB-programma van de International Organisation for Migration (IOM). De IOM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun reïntegratie. Zo kunnen ze beschikken over microkredieten om hen te ondersteunen bij de opbouw van een nieuw leven(4).

Dit alles in overweging genomen bestaat er dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar Armenië.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n.: de verklaringen van de echtgenote, zoon en schoondochter van betrokkene waarin ze stellen dat betrokkene goed ingeburgerd is en zijn best doet om de Nederlandse taal te leren, het gegeven dat de schoondochter en kleinzoon van betrokkene de Belgische nationaliteit bezitten) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

(1) landenfiche Caritas - <http://www.reintegrationcaritas.be/nl/publications/country-sheets.html>- geraadpleegd op 08.04.2011

(2) zie administratief dossier DVZ

(3) zie administratief dossier DVZ I zie gesloten omslag in bijlage

(4) REAB-programma-<http://avrr.belgium.iom.int/nl/fover-reab/wat-is-reab/wat-is-biistand-bij-terugkeer.html>- geraadpleegd op 07.04.2011"

Op 19 mei 2011 wordt verzoeker ter kennis gebracht van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Reden van de beslissing:

Artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet en artikel 100, vijfde lid, van het koninklijk besluit: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden werd; betrokkene verblijft reeds in het Rijk sedert 15-12-1999."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan "van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. manifeste dwaling omtrent de feiten".

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"De bestreden beslissing gaat echter volkomen voorbij aan het feit dat verzoeker een man is van 65 jaar wiens volledige nabije familie in België verblijft, of Belg is: echtgenote, zoon, schoondochter en kleinzoon.

Als verzoeker gedwongen wordt om terug te keren naar zijn land van herkomst, dan is hij omwille van zijn leeftijd en medische problematiek zeker niet meer in staat om door arbeid in zijn levensonderhoud te voorzien, terwijl het pensioenstelsel in Armenië, zeker bij een onderbroken loopbaan zoals in het geval van verzoeker (hij verbleef verschillende jaren tijdens en na zijn asielprocedure in België), onvoldoende is om zonder financiële hulp en materiële ondersteuning van familie te overleven.

Verzoeker zal daarom in Armenië niet de middelen hebben om de nodige verplaatsingen te doen voor eventuele behandeling in de ziekenhuizen, noch om de nodige medicatie te kopen, ook al zou hij gerechtigd zijn op een aankoop aan verminderde prijs.

Uit de feiten in het dossier blijkt duidelijk dat verzoeker omwille van deze specifieke omstandigheden onvoldoende financiële toegang heeft tot de benodigde medische zorgen.

Verder meent de arts-adviseur Dr. G. dat er geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg is omdat volgens een attest van Dr. D.V. dd. 15 april 2010 de aanwezigheid en de zorg van familieleden en/of derden enkel noodzakelijk zou zijn bij bedlegerigheid, waaruit zij de conclusie trekt dat dergelijke mantelzorg niet noodzakelijk is omdat niet bewezen wordt dat verzoeker daadwerkelijk bedlegerig is.

Het attest van Dr. D.V. strekt er echter duidelijk toe te attesteren dat in de periodes van bedlegerigheid de aanwezigheid en de zorg van familieleden en/of derden noodzakelijk is, zonder daarmee te willen impliceren dat verzoeker voortdurend bedlegerig zou zijn.

Het spreekt echter vanzelf dat de wankelende gezondheidstoestand van verzoeker voor gevolg heeft dat hij af en toe het bed moet houden, zij het misschien om andere medische aanleidingen dan zijn hartproblematiek, en het is dan ook duidelijk dat zonder de bijstand en hulp van zijn familie hij in deze periodes niet zelf kan instaan voor zijn primaire behoeften, en voor de voortzetting van zijn dagelijkse medicatie.

Door deze feitelijke omstandigheden te miskennen, die nochtans expliciet of impliciet in het dossier aanwezig zijn, dwaalt de bestreden beslissing manifest omtrent de feiten en wordt de bestreden beslissing dus op een foutieve of onvolledige appreciatie van de feiten gebaseerd.”

2.2 Waar verzoeker in zijn middel betoogt dat de feitelijke omstandigheden zijn miskend: “dwaalt de bestreden beslissing manifest omtrent de feiten en wordt de bestreden beslissing dus op een foutieve of onvolledige appreciatie van de feiten gebaseerd”, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

De beoordeling van de schending van de materiële motiveringsplicht hangt samen met de beoordeling van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonde overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Uit deze bepaling blijkt dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen enkel kan worden toegestaan indien de aanvrager bewijst dat hij een zeer ernstig gezondheidsprobleem heeft en er hiervoor geen adequate behandeling bestaat in diens land van herkomst.

Verzoeker herhaalt dat hij 65 jaar is, niet meer in staat is om door arbeid in zijn levensonderhoud te voorzien en dat het pensioenstelsel onvoldoende is om zonder financiële hulp en materiële ondersteuning van familie te overleven. In Armenië zal hij niet de middelen hebben om de nodige verplaatsingen te doen voor eventuele behandeling in ziekenhuizen, noch om de nodige medicatie te kopen. Omwille van deze specifieke omstandigheden beschikt hij over onvoldoende financiële toegang tot de benodigde medische zorgen.

Met betrekking tot de financiële toegankelijkheid motiveert verweerder in de bestreden beslissing:

Hoewel de advocaat van betrokkene in het verzoekschrift dd. 26.10.2009 aanhaalt dat de echtgenote, de zoon en de schoondochter van betrokkene verklaren dat deze niet voor zichzelf kan zorgen en verzorging nodig heeft van zijn familie, blijkt uit het advies van de arts-adviseur geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg.

(...)

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië:

Armenië kent een beperkt systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst van gratis zorgen. Aangezien de aandoening van betrokkene in deze lijst van gratis zorgen is opgenomen, is zowel alle medicatie als de nodige behandeling/opvolging door een arts m.b.t. deze aandoening volledig kosteloos eveneens dient vermeld te worden dat betrokkene, als oudere, tot een categorie behoort die geneesmiddelen kan verkrijgen aan verminderde prijs (1).

De financiële toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen is bijgevolg voldoende gegarandeerd.

Betrokkene was voorafgaand aan zijn verblijf in België (cfr. zijn eigen verklaringen tegenover de asiendiensten op 16.03.2000) woonachtig in de Armeense stad Talin(2). Hij kan voor de nodige medicatie en opvolging terecht in de lokale apotheken, medische centra en/of poliklinieken of in de (al dan niet gespecialiseerde) ziekenhuizen van zijn woonplaats Talin of van de Armeense hoofdstad Erevan, gelegen op 59km van Talin(3).

De geografische toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen is bijgevolg voldoende gegarandeerd.

Verder dient vermeld te worden dat betrokkene beroep kan doen op het REAB-programma van de International Organisation for Migration (IOM). De IOM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun reïntegratie. Zo kunnen ze beschikken over microkredieten om hen te ondersteunen bij de opbouw van een nieuw leven(4).”

Verweerder baseert zijn vaststellingen op recente informatie welke geciteerd wordt in de bestreden beslissing en welke terug te vinden is in het administratief dossier. Aldus vindt de motivering haar grondslag in het administratief dossier. Waar verzoeker stelt dat hij zonder financiële hulp van zijn familie niet kan overleven, betekent dit argument niet dat hij geen toegang zou kunnen krijgen tot de vereiste zorgen en medicatie. Verzoeker betwist niet dat hij woonachtig was in de Armeense stad Talin en aldaar voor de nodige medicatie en opvolging terecht kan in de lokale apotheken, medische centra en/of poliklinieken of in de (al dan niet gespecialiseerde) ziekenhuizen van zijn woonplaats Talin. De geografische toegankelijkheid is aldus voldoende gegarandeerd. Met betrekking tot de financiële toegankelijkheid betwist verzoeker niet dat de zorgen gratis zijn voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst van gratis zorgen. Verweerder motiveert dat de aandoening van betrokkene in deze lijst van gratis zorgen is opgenomen waardoor zowel alle medicatie als de nodige behandeling/opvolging door een arts met betrekking tot deze aandoening volledig kosteloos zijn. De financiële toegankelijkheid is bijgevolg voldoende gegarandeerd.

Waar verzoeker betoogt dat hij zonder financiële hulp en ondersteuning van zijn familie niet kan overleven, beperkt hij zijn betoog tot een loutere bewering. Bovendien stelt hij reeds in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf dat hij wordt onderhouden door zijn familie in België. Verzoeker maakt niet duidelijk waarom hij door zijn familie niet meer financieel kan worden onderhouden na zijn terugkeer in Armenië.

Verzoeker wijst op zijn wankelende gezondheidstoestand wat tot gevolg heeft dat hij af en toe het bed zal moeten houden. Zonder bijstand en hulp van zijn familie kan hij in deze periodes niet instaan voor zijn primaire behoeften en voortzetting van zijn dagelijkse medicatie.

In het verslag van 28 maart 2011 van de arts-adviseur wordt het volgende gelezen:

“Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg cfr. Dr. D.V. attesteerde in het medisch attest van 15/4/2010 dat de aanwezigheid en de zorg van familieleden en/of derde noodzakelijk is bij bedlegerigheid; er blijkt uit het betreffende medisch attest evenwel niet dat de betrokkene daadwerkelijk bedlegerig is. Ook nadien werden door de betrokkene geen aanvullende medische gegevens ter beschikking gesteld waaruit dit zou blijken.”

Het is niet kennelijk onredelijk dat verweerder zijn oordeel baseert op het verslag van de arts-adviseur waar hij stelt dat verzoeker geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg aannemelijk maakt. Waar verweerder stelt dat hij in de toekomst mantelzorg zal nodig hebben, toont hij dit vooralsnog niet aan blijkens het advies van de arts-adviseur. Verzoeker maakt ook thans niet aannemelijk, aan de hand van concrete stukken, dat zijn bewering niet louter hypothetisch is. Bovendien merkt verweerder in de bestreden beslissing terecht op dat de ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet vallen en dat aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven. In de mate verzoeker betoogt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de feitelijke omstandigheden die hij nog eens herhaalt in het verzoekschrift kan hij aldus niet worden gevolgd.

In de bestreden beslissing wordt bijgevolg terecht besloten dat *“Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een Inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”*

De aangevoerde kritiek geeft te dezen weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuiniteitsonderzoek hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort. Verzoeker maakt met zijn grieven niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt krachtens artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN